

Podcast 236 zondag 6 juli

Vrienden we horen het zojuist Jezus stuurt zijn leerlingen op pad. Niet als toeristen met reisgidsen, maar als gezanten van een koninkrijk. we horen het zojuist Jezus stuurt zijn leerlingen op pad. Niet als toeristen met reisgidsen, maar als gezanten van een koninkrijk.

Ja, het Koninkrijk Gods, dat is onzichtbaar en daar komt het nader bij. Dit is geen aangename zomerse wandelonderneming die Jezus al als opdracht geeft. Jezus stuurt hen, nee niet uit met zwaarden of met succesformules, maar hij stuurt ze uit. Ja, als lammeren onder de wolven. Niet als wolven tussen de wolven dat zou een vechtpartij worden.

Ook niet als jagers tussen wolven, dat zou een bloedbad worden. Nee, als lammeren tussen wolven. En dat is op zacht gezegd toch een ongelijke strijd. Maar dat is precies het punt. Het evangelie is geen machtsmiddel maar ja, weer zo'n paradox. Het overwint door... Zachtmoedigheid, geduld, nederigheid, oog hebben voor de ander.

De boodschap is niet, we zullen winnen omdat wij sterker zijn, maar de waarheid is sterker. Zelfs als wij sterven, ik zend u als lammeren onder de wolven, inderdaad dat is een risicovolle onderneming, de martelaren hebben het ondervonden Hier zien we natuurlijk het centrale mysterie van het christelijk leven.

De leerling van Jezus komt niet als heerser maar als getuige, niet met geweld, maar met kwetsbaarheid. En dat is de logica van het kruis en dat stort dus het centrum van heel Gods openbaring. Wat staat er dan? De Heer wees er 72 aan. Hij wees 72 anderen aan.

Niet 72 professoren, politici of theologen, gewoon anderen, oftewel mensen zoals... u, die misschien niet weten wat allerlei theologische begrippen betekenen, maar wel weten hoe brood ruikt als het net uit de oven komt. Dat zijn Jezus boodschappers. En hij stuurde ze twee aan twee, niet omdat Jezus een zwak heeft voor symmetrie, maar omdat het Christendom nooit bedoeld is als een soloproject

En let dan op het detail. Neem geen beurs mee, geen reiszak geen sandalen. Ja, Jezus stuurt zijn boodschappers de wereld in... Met lege handen.

Dat lijkt onverstandig zelfs roekeloos tenzij je begrijpt dat ze iets dragen wat niet in tassen past, wat niet in reiszakken past. Ze dragen vrede uit, Gods vrede, ja niet de gewapende vrede zoals wij die kennen, maar Gods vrede. Dat zeggen we ook altijd na het Lam Godse: vrede geef ik u. Niet zoals de wereld die geeft, mijn vrede he.

Kortom, neem geen geld mee, geen rugzak, want wie het koninkrijk draagt die heeft geen ruimte meer voor overbodige bagage en wat slepen wij toch veel bagage altijd mee, meningen, angsten, likes, agendas pensioenen, verzekeringspolissen, geen wonder dat we zo traag gaan.

En dan komt eigenlijk het meest wonderlijke gebod van de hele opdracht: Eet wat u wordt voorgezet. Waarom zegt Jezus dat? Omdat het koninkrijk niet slechts komt met woorden maar met betrokkenheid, met daad Je bent geen verheven boodschapper boven het gewone leven, maar een gast aan andermans tafel. En als je brood eet in een arm huis, zeg je ik ben hier niet om u te verbeteren. Maar om te eten wat u eet om met u het leven te delen in het licht van iets groters, want dat heeft u te melden dat blijkt ook uit die andere opdracht genees de zieken en zeg het koninkrijk van God is nabij Maar zie de logica van de liefde hierin.

Eerst genezen, dan spreken. Dat deden missionarissen ook altijd. Niet omdat woorden onbelangrijk zijn, maar omdat woorden zonder daden niks waard zijn. Het Koninkrijk van God is niet een idee, geen theorie, maar iets werkelijks, iets reëls iets van vlees en bloed.

En toch, in de schaduw van al die goedheid, hangt ook een waarschuwing, want Jezus zegt ja sommigen zullen het niet aanvaarden, schud dan het stof van uw voeten, sommigen zullen de boodschappers ontvangen, anderen niet.

En Jezus spreekt dan niet van geweld of van wraak of manipulatie, Hij zegt eenvoudig, verlaat dan het huis en schud het stof van uw voeten. Dat is niet wraakzuchtig maar vooral tragisch, de weigering om vrede te ontvangen is tragisch.

Wat moeten wij met dit evangelie? Ook wij worden gezond. Het evangelie is niet louter een beschrijving van hoe het er toen aan toe ging. Nee die woorden van Jezus zijn ook altijd voor ons bedoeld. Kortom, ga op weg. Misschien niet naar steden ver weg, maar waar wel. De burens, collega's, familieleden. En we worden niet gezonden met antwoorden op alle vragen. Dat kan ook niet. Maar met vrede eenvoud en ook de bereidheid om afgewezen te worden zonder bitterheid.

En als je dan denkt, ja wie ben nou ik om gezonden te worden? Dat is precies de reden waarom jij, waarom u uitgezonden moet worden, want het evangelie is geen elitaire sport. Het is goed nieuws dat alleen geloofwaardig is als gewone mensen het dragen. Gewone mensen die bidden. De oogst is rijp, de oogst is groot.

Vraag dan arbeiders om de oogst, met andere woorden bid ervoor. Het is niet zo van, nou Jezus, stuur ze dan maar. Nee, ze zullen er niet zijn als wij er niet om bidden. Onze taak is groot. Om te bidden zeker, maar ook om die boodschap uit te dragen. Ik weet het bankhangen is makkelijker, het discussiëren ook, maar dan gebeurt er niks.

Let dus op de oogst, als u er echt werk van maakt. De wonderen zijn de wereld dan nog niet uit.

+Rob Mutsaerts

Zondag 6 juli 2025 - 14e zondag door het jaar

Lezingen:

Openingstekst: Ps. 48 (47), 10-11 Wij gedenken uw goedheid, Heer, hier binnen uw heiligdom. Zover als uw Naam reikt, God, weerklinkt ook uw lof: tot aan het uiteinde van de aarde. Al wat komt uit uw hand is gerechtigheid |

Eerste lezing: Jes. 66, 10-14c Als een rivier leid Ik de vrede naar haar toe |
Antwoordpsalm: Ps. 66 (65) 1-3a, 4-5, 6-7a, 16 en 20 R: Jubelt voor God, alle landen der aarde | Tweede lezing: Gal. 6, 14-18 Ik draag de merktekenen van Jezus in mijn lichaam | Evangelie: Lc. 10, 1-12. 17-20 of 10, 1-9 Uw vrede zal op hen rusten.

Muziek:

Kenny Rogers & HomeFree zingen : "Children go where I send you"